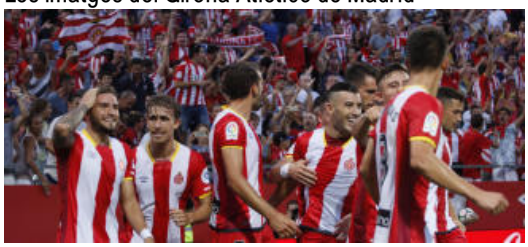
Una estrena gairebé perfecta

El Girona té contra les cordes l'Atlètic però veu com Giménez, a 6 minuts del final, empata un partit en què Stuani havia avançat els locals 2-0 ?Els de Machín no aprofiten l'expulsió de Griezmann i acaben amb un regust agredolç

Les imatges del Girona-Atlético de Madrid

Una estrena gairebé perfecta

Contra les cordes va tenir el Girona tot un Atlètic de Madrid en la històrica estrena de l'equip a Primera Divisió. Va faltar ben poc per, com deia Pere Pons des del balcó de l'Ajuntament el dia de la celebració fa uns mesos, «rebentar» els matalassers. Sis minuts van sobrar a un partit per emmarcar dels gironins, que van demostrar al món del futbol que la categoria no els va gens grossa. Els de Machín, després d'avançar-se amb un 2-0 merescut a la primera part, gràcies a dos gols d'Stuani, no van saber rematar la feina quan l'Atlètic jugava amb deu homes per l'expulsió de Griezmann [/esports/futbol/primera-divisio/atletico-de-madrid/antoine-griezmann.html] per protestar. Amb tot a favor, una genialitat de Correa i un cop de cap de Giménez en una acció d'estratègia (m.84), van aigualir una mica la festa. No del tot perquè el punt i, sobretot la imatge mostrada davant un rival de l'entitat dels madrilenys, conviden a ser optimistes i a creure en l'equip. El repte és la permanència i de ben segur que costarà i més veient com els rivals, a Primera, no perdonen i aprofiten qualsevol mínima ocasió per marcar. L'empat final no entela una estrena històrica dels gironins que quedarà per al record dels més d'11.000 aficionats que ahir es van acostar a Montilivi.

Hi havia dubtes sobre si la sobreexcitació del moment i la il·lusió de tenir al davant alguns dels millors jugadors del món podia fer tremolar les cames o causar un efecte contraproduent entre els gironins. Des dels primers minuts, però, es va veure que els blanc-i-vermells tenien molt clar què fer i que no es deixarien intimidar. Machín havia apostat per bona part de la base de la temporada passada (Alcalá, Pons, Granell, Aday, Borja García, Maffeo i Portu) i això havia, en principi, de donar certa tranquil·litat en els primers minuts. L'Atlètic de seguida va tenir clar que havia de deixar fer i esperar l'errada per fer mal. Així, a punt va estar de fer-ho abans dels dos minuts en una acció que Fernando Torres no va poder concretar.

El Girona sabia que qualsevol errada podia ser letal davant un equip d'aquest nivell i, per això, tota la setmana Machín havia fet especial incís a no fer regals. La jugada de Torres no va arronsar els gironins, que es van apoderar de la pilota i van buscar la porteria d'Oblak amb tímids xuts llunyans d'Àlex Granell, Stuani i Aday.

Amb l'Atlètic acabant de prendre les mides del terreny de joc i veient com el Girona no els espantava en els primers compassos, els matalassers van deixar fer. Això ho va aprofitar el conjunt blanc-i-vermell per marcar paquet. Amb només quatre minuts, Stuani va situar un il·lusionant 2-0 al marcador. L'uruguaià va rematar de cap inapel·lablement una centrada de Granell des de l'esquerra per enviar al pilota a l'escaire d'Oblak. Era el primer gol de la història del Girona a la màxima categoria. Quan encara els aficionats no s'havien assegut als seus seients, Stuani tornaria a batre el porter de l'Atlètic de cap aprofitant una pilota morta dins l'àrea després d'una acció d'estratègia de Borja García. Montilivi s'ensorrava. Dos a zero amb quatre minuts i l'Atlètic perdut rere la pilota mentre els olés apareixien a la graderia. Potser era massa aviat, sí, però per ser el primer dia, tenia perdó.

Els aficionats més veterans no s'ho creien. Alguns es fregaven els ulls, d'altres no paraven de mirar el marcador electrònic. El Girona no només guanyava sinó que no patia mentre Simeone començava a moure jugadors de posició tot cercant de fer una mica de mal a la rereguarda local. Els gironins tenien clar que no calia fer el boig i que l'avantatge de gols era un botí d'allò més preuat. Tot i això, en una centrada de Maffeo a l'olla, Portu va recollir una pilota i va estar a punt de tancar el partit. La seva rematada forçada la va treure Oblak amb moltes dificultats salvant la sentència en els darrers compassos de la primera part.

S'arribava a la mitja part amb una única rematada de l'Atlètic entre pals, una de Carrasco sense perill, i la sensació que el Girona tenia el partit absolutament controlat. I el més important, a la seva mà. La represa va començar sense canvis però de ben segur que amb un ruixat de Simeone als seus homes al vestidor. Perdre 2-0 davant el novell Girona era quelcom que no entrava als seus esquemes. Els matalassers eren ara els que anaven contrarellotge i els que necessitaven avançar línies per fer mal al Girona i entrar al partit. A punt van estar de fer-ho en un ràpid contracop que Griezmann va finalitzar amb una espectacular tisora. La rematada del francès però, va sortir llepant el pal esquerre d'Iraizoz.

L'Atlètic havia avisat però el Girona no s'arronsava. De fet, poc després de l'ensurt de Griezmann, Bernardo a la sortida d'un córner va obligar Oblak a estirar-se de valent per atrapar l'esfèrica. Montilivi corejava «Machín, Machín». Simeone va moure fitxa de seguida per mirar de tenir més presència en atac retirant el lateral Juanfran i fent entrar el menut davanter Correa al seu lloc. Els visitants passaven a jugar amb només tres defenses i acumulaven fins a tres homes clars en punta, Fernando Torres, Griezmann i Correa. De mica en mica, l'Atlètic guanyava metres. Una indecisió a la defensa gironina va acabar amb Griezmann caient davant Iraizoz i Martínez Munuera fent sonar el xiulet. Montilivi es temia el pitjor però el que va assenyalar l'àrbitre, en comptes de penal, va ser falta del francès per intentar-lo enganyar llançant-se a la piscina. La decisió no va agradar gens a Griezmann, que va protestar i va veure com era expulsat amb vermella directa i deixava el seu equip amb deu homes (m.67).

De l'eufòria a la decepció

L'expulsió va ser contraproduent per als gironins, que van veure com l'Atlètic no abaixava els braços i es ficava al

partit gràcies a un gran llançament de fora l'àrea de Correa. Els minuts finals van ser una bogeria i el Girona ho va pagar amb la novatada. El central Giménez rematava de cap a gol una falta lateral i deixava glaçats els més d'11.000 espectadors de l'estadi. Els de Machín veien com, increïblement, se'ls escapava una victòria que tenien al sarró. Una rematada de Muniesa i una altra de Kayode en la darrera acció del partit haurien pogut canviar el guió d'una nit per recordar. No va ser així però al final del partit tothom coincidia a assenyalar el mèrit del partit dels gironins i, per què no, el valor del punt sumat contra tot un Atlètic de Madrid. Perquè, per molt que durant molts minuts el conjunt madrileny fos un ninot a mans del Girona, es tracta d'un dels grans candidats al títol de Lliga i també al de la Lliga de Campions.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/08/20/estrena-gairebe-perfecta/863005.html?utm_source=rss